

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3135/2022. (IV. 1.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 103. § (2) és (3) bekezdése, 104. § (3) bekezdése, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340. § (2) bekezdése, továbbá a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 5. (1) bekezdése *h*) pontja, 9. § (7) bekezdése, valamint a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet 101. § (1) bekezdés *b*) pontja és (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.31.206/2016/16. számú ítélete, valamint a Kúria Kfv.III.37.475/2017/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Galambos Károly ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a, valamint az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt, megtámadott ítéletek és a pertörténet lényege a következő.
- [3] Az indítványozó tulajdonában álló gépjármű 2012-ben a forgalomból ideiglenes kivonásra került, az illetékes rendőrkapitányság 2015. március 9-én a gépjármű rendszámát levette, a forgalmi engedélyt az indítványozótól elvette.
- [4] A 2012. évi ideiglenes kivonástól eltérő ügyben 2015. november 16-án a Budapest Főváros Kormányhivatala VIII. Kerületi Hivatal Kormányablak és Okmányiroda – önálló bírósági végrehajtó foglалási jegyzőkönyvei alapján – tizenegy darab határozatot hozott, amelyek rendelkezései szerint a hatóság a forgalomból ideiglenesen kivonta a gépjárművet. A határozatok a gépjármű forgalmi engedélyének és hatósági jelzéseinek bevonásával egyidejűleg rögzítették, hogy a hatóság 2015. október 28-án elidegenítési és terhelési tilalmat jegyzett be a járműnyilvántartásba a gépjármű vonatkozásában, továbbá kötelezték az indítványozót a hatósági engedély és jelzés 5 napon belüli leadására is.
- [5] Az indítványozó felperes kereseti kérelmében a hatóság határozatainak bírósági felülvizsgálatát és hatályon kívül helyezését kérte. Az indítványozót keresete szerint a közigazgatási eljárásba nem vonták be, az eljárás megindításáról nem értesült, a határozat nem állapított meg tényállást, a rendelkező rész jelentős része nem döntés, a gépjármű irataival pedig már nem rendelkezett. A kereset szerint a forgalomból kivont gépjármű ismételt kivonására nem kerülhetett volna sor, arra a hatóság nem rendelkezett jogszabályi felhatalmazással, ezáltal az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésére sem lett volna lehetősége. A kereset továbbá kifogásolta, hogy a határozat rendelkező része helyett az indokolásban szerepelt a jogorvoslati kioktatás, a tárgyalás tartásának lehetőségével kapcsolatos tájékoztatás elmaradt, az elidegenítési és terhelési tilalmat a határozat kézbesítését megelőzően bejegyezte a hatóság, a határozat tévesen utalt egy már hatályát veszített kormányrendeletre.
- [6] Az indítványozó a bírósági eljárás szabálytalansága miatt kifogást emelt [alperesi nyilatkozat nem a megfelelő alperestől származó (kerületi kormányhivatal helyett fővárosi kormányhivatal), a tizenegy ügy bíróság általi elkülönítése indokolatlan, keresetlevél visszakézbesítése elmaradt], továbbá kérte a végrehajtás felfüggesztését és az eljáró bíró kizárását, amelyet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság megtagadott.
- [7] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. február 3-án kihirdetett és jogerős 19.K.31.206/2016/16. számú ítéletével az indítványozó felperes keresetét elutasította a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítélete kötelezte a felperest 10 000 Ft

összegű perköltség, valamint 330 000 Ft feljegyzett eljárási illeték megfizetésére. Az ítélet indokai szerint az indítványozó kereseti kérelme nem alapos, mert az alperes az ügyfél értesítésével összefüggésben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 82. § (5) bekezdésének megfelelően járt el. Az ítélet szerint az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésére vonatkozó kifogások – annak módja és időpontja tekintetében – a határozat vizsgálata és a vonatkozó jogszabályok alapján nem foghattak helyt. A határozat a bíróság szerint megfelelő tartalommal bírt és a hatóság – jogszabályi kötelezettsége alapján – a végrehajtói felhívásnak haladéktalanul köteles eleget tenni, az indítványozó a részére nyitva álló végrehajtási kifogás vagy végrehajtási igényper intézményével nem támadta a végrehajtó eljárását. Az ítélet szerint a hatósági engedély és jelzés leadására történő felhívás teljesítettnek tekinthető korábbi leadás esetén, ezáltal nem jogszabálysértő a határozat. Az ítélet szerint az indítványozó jogszerűen jelezte a jogorvoslati kioktatásnak téves módon az indokolásban történő szerepeltetését, a tárgyalás tartásának lehetőségével kapcsolatos tájékoztatás hiányát és a már nem hatályban lévő jogszabály hivatkozását, azonban ezen hibák az ügy érdemére és a felperes jogainak gyakorlására kihatással nem bírtak. Az ítélet a Kúria döntésére hivatkozással megállapította, hogy a gépjármű ismételt lefoglalása tiltó jogszabályi rendelkezés hiányában nem jogszabálysértő, elmaradása a követeléssel élők jogait és törvényes érdekét korlátozná. A végrehajtás felfüggesztése a bejegyzett tilalomra figyelemmel a bíróság szerint okafogyottá vált. Az eljárás szabálytalansága miatti kifogásokkal kapcsolatosan a bíróság elfogadta az alperes érvelését arra vonatkozóan, hogy az eljáró kerületi kormányhivatal és a Budapest Főváros Kormányhivatal egy szervezeti egységbe tartoznak, ezáltal utóbbi Jogi és Perképviselési Osztályának munkatársai képviselési joggal bírnak az elsőfokú határozatot hozó szerv vonatkozásában. Az ügyek indokolatlan elkülönítésével kapcsolatosan az ítélet rögzíti, hogy a vitatott pereket a bíróság egyesítette.

- [8] A jogerős ítélet ellen az indítványozó felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amelyben az indítványozó számos, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt jelzett kifogását megjelenítette (értesítés elmaradása, alperes nem megfelelő képviselése, ügyek indokolatlan elkülönítése és ehhez kapcsolódóan a bírósági tárgyalás időpontja, elidegenítési és terhelési tilalom bejegyezhetősége, gépjármű forgalomból történő ismételt kivonása). A felülvizsgálati kérelemben emellett kifogásolta, hogy a bíróság jogszabálysértő módon zárta ki az ítélet elleni fellebbezést a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 340. § (2) bekezdése ellenére, mert a bíróság a kérdéses határozatot megváltoztathatta volna. A felülvizsgálati kérelem szerint az eljárási szabálytalanságok miatti kifogások tekintetében az ítélet sem ténybeli közlést, sem jogi indokolást nem tartalmaz, az ügyet tárgyaló bírót nem zárták ki kérelme ellenére, a végrehajtás felfüggesztését illetően az ítélet információt nem tartalmaz, továbbá jogszabálysértő az eljárási illeték, mert az eljárási illeték nem függ a megtámadott közigazgatási határozatok számától. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében indítványozta, hogy a Kúria forduljon az Alkotmánybírósághoz a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról szóló 326/2011. (XII. 28.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 101. § (2) bekezdésének Alaptörvénybe ütközése miatt.
- [9] A felülvizsgálati kérelem alapján eljárva a Kúria 2018. április 10-án meghozott ítéletével a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét hatályában fenntartotta. Az ítélet indokai szerint az indítványozó felülvizsgálati kérelme nem alapos, mert a bíróság megfelelő alapossággal feltárta és rögzítette ítéletének indokolásában az ügyben irányadó tényállást és abból a vonatkozó jogszabályi rendelkezések alkalmazásával helytálló jogi következtetést vont le. A Kúria szerint az indítványozó felperesi keresetéből és felülvizsgálati kérelméből kitűnően alapvetően a végrehajtási eljárás során felmerülő és vizsgálendő jogszabálysértésekre hivatkozott, azonban az sem a közigazgatási eljárásnak, sem a közigazgatási határozatok jogszerűségét vizsgáló pernek nem volt tárgya, nem tartozott a bíróság hatáskörébe. A Kúria szerint az alperes képviselő képviselési jogosultságát megfelelően igazolta a kormányhivatal SZMSZ-e alapján. A Kúria szerint a hatóság eljárásában – pusztán regisztratív funkciót ellátva – nem mérlegelhet, a végrehajtó megkeresése alapján az elidegenítési és terhelési tilalom tényét be kellett jegyeznie. A Kúria több eseti döntésében is állást foglalt a tekintetben, hogy a hatóság a végrehajtó intézkedését nem bírálhatja felül, hatáskör hiányában annak jogszerűségét nem vizsgálhatja. Az ítélet szerint az indítványozó jogszabályi hivatkozásai és az azok alapján támasztott kifogások (pl. jogorvoslat hiánya) a felülvizsgálat keretében nem voltak elbírálhatóak. A Kúria továbbá nem tartotta indokoltnak az Alkotmánybíróság előtti normakontroll eljárás kezdeményezését, az érintett rendelkezés alkalmazását illetően alkotmányossági aggályt nem észlelt, az illeték mértékét a kialakult és következetes bírói gyakorlattal összhangban lévőnek találta.

- [10] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 19.K.31.206/2016/16. számú ítélete, valamint a Kúria Kfv.III.37.475/2017/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [11] Továbbá az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, melyben a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 103. § (2) és (3) bekezdése, 104. § (3) bekezdése, továbbá régi Pp. 340. § (2) bekezdése, továbbá a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Kknyt.) 5. (1) bekezdése *h*) pontja, 9. § (7) bekezdése, valamint a Korm. rendelet 101. § (1) bekezdés *b*) pontja és (2) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [12] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Alaptörvény Nemzeti Hitvallására, a B) cikk (1) bekezdésének, R) cikk (1)–(3) bekezdéseinek, T) cikkének, I. cikkének, II. cikkének, VI. cikkének, XIII. cikkének, XV. cikk (1) és (2) bekezdéseinek, XXIV. cikk (1) és (2) bekezdéseinek, a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek, a XXX. cikkének, 25. cikkének, 26. cikkének, továbbá a 28. cikk sérelmére hivatkozással nyújtotta be.
- [13] 1.3. Az indítványozónak – a támadott ítéletek és jogszabályokkal kapcsolatos – kifogásai a következők.
- [14] Az indítványozó szerint a támadott ítéletek sértik az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltóság sérthetlenségéhez való jogát, mivel a végrehajtó által lefoglalt gépjárművel kapcsolatban az elidegenítési és terhelési tilalom jogintézménye a közúti közlekedési nyilvántartás működtetése tekintetében nincs egyértelműen szabályozva, a gépjármű forgalomból való kivonása nincs időhöz kötve, a tulajdonos a járművet nem használhatja. Az indítványozó a támadott ítéletekkel összefüggésben több alkalommal hivatkozik a kereseti kérelmében, valamint a felülvizsgálati kérelemben előadott kifogásokra. Az indítványozó szerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság és a Kúria is megsértette a tárgyalás kitűzésére vonatkozó 60 napos szabályt és ezzel az az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. (1) bekezdésében foglalt jogok sérelmét okozták. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésének sérelmét a hatóság részrehajló eljárására figyelemmel is állítja, mivel a hatóság a forgalomból már ideiglenesen kivont gépjármű ismételt forgalomból történő kivonásáról döntött és az elidegenítési és terhelési tilalmat a határozat kézbesítése előtt bejegyezte a hatóság. Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését a Kúria ítélete azért is sérti, mert a Kúria nem foglalkozott a felülvizsgálati kérelemben előterjesztett kifogásokkal, a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat nem tekintette relevánsnak az ítélet hatályon kívül helyezéséhez, azonban ennek indokát nem adta. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének, valamint az Alaptörvény XV. cikkében foglalt törvény előtti egyenlőség követelményének sérelmére amiatt is hivatkozik, mert a bíróságok elismerték az alperes kifogásolt képviseleti jogát. Az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdésének sérelmét az indítványozó amiatt is megalapozottnak tartja, mert a Kúria ítéletében említett „rendelkezésre álló közigazgatási iratokat” – az alperessel elentében – nem ismerte. Az indítványozó az eljárási illeték – felülvizsgálati kérelemben is kifogásolt – mértékét az Alaptörvény XIII. cikkébe és XXX. cikkébe ütközőnek tartja amiatt, mert a Kúria a hivatkozott következetes bírói gyakorlatot nem jelölte meg és az indítványozó érvelésével kapcsolatosan semmilyen cáfolatot nem adott elő.
- [15] Az indítványozó szerint a hatósági határozat és a bíróság ítélete ellen törvény nem biztosította számára a jogorvoslathoz való jogot. Az indítványozó szerint a kormányrendeleti szabályozás – az Alaptörvény R) cikk (2) és (3) bekezdésére tekintettel – nem felel meg az alapvető jogokra, különösen a személyes adatok kezelésére vonatkozó szabályozási követelményeknek, a nyilvántartásba történő bejegyzést az indítványozó szerint csak törvény rendelheti el. Az indítványozó szerint a támadott jogszabályi rendelkezések sértik az Alaptörvény XIII. cikkében foglalt tulajdonhoz való jogát, mert a gépjármű csak az érvényes forgalmi engedéllyel és hatósági jelzéssel tudja rendeltetését betölteni, harmadik személynek bírósági végrehajtási eljárásban érvényesített követeléséhez szükségtelen a forgalomból történő kivonás, továbbá az elidegenítési és terhelési tilalom alapvető jog korlátozását jelenti. Az indítványozó szerint a Korm. rendelet 101. § (1) bekezdés *b*) pontja és (2) bekezdése sérti az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében – Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítására figyelemmel a hatályos VI. cikk (3) bekezdésében – foglalt személyes adatok védelméhez való jogát, mivel a Kknyt. 5. § (1) bekezdése és 9. § (2) bekezdés *d*) pontja a személyes adatok kezelésére vonatkozóan – az elidegenítési és terhelési tilalom bejegyzésére vonatkozóan – szabályokat nem állapít meg. Az indítványozó szerint a régi Pp. 241. § (2) bekezdése sérti az indítványozónak az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt jogait arra tekintettel, hogy nem kiszámítható, hogy a bíróság mely esetekben változtathatja meg a közigazgatási határozatot.

- [16] 2. Az igazságügyi miniszter – az Innovációs és Technológiai Minisztérium bevonásával – beadványában kifejtette álláspontját a támadott szabályozással kapcsolatban [Abtv. 57. § (1b) bekezdése]. A beadvány a gépjármű lefoglalásával összefüggésben ismerteti a szabályozás indokait, a Vht. módosításait, utal a végrehajtási kifogás lehetőségére, hivatkozik továbbá az Alkotmánybíróság jogorvoslathoz való joggal kapcsolatos gyakorlatára.
- [17] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerint tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. Az 56. § (2) bekezdése szerint pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [18] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a támadott ítéletek alapjául szolgáló eljárás felperese [Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pont], az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette.
- [19] A jogi képviselővel eljáró magánszemély indítványozó alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogsultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll az ügy érdemében hozott ítéletekkel összefüggésben. A jogi képviselő meghatalmazását az indítványozó csatolta.
- [20] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A felülvizsgálati kérelem alapján eljárva a Kúria 2018. április 10-én hozta meg ítéletét. Az indítványozó részére a Kúria ítéletének kézbesítése 2018. május 8-án történt, az indítványozó az alkotmányjogi panaszt 2018. július 4-én adta postára. Észlelte az Alkotmánybíróság, hogy az iratokból kitűnően az elsőfokú bíróság – az érdekkörében bekövetkezett adminisztrációs okokból – határidőn túl, több mint 3 év késéssel küldte meg az Alkotmánybíróság részére az alkotmányjogi panaszt. Ehhez képest az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz benyújtása határidőben történt.
- [21] 4. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele, hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Abtv. alapján alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének valószínűsítésére alapítható. Az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére alapított további kifogások alkotmányossági vizsgálatára nincs mód. Nem tekinthető továbbá Alaptörvényben biztosított jognak az Alaptörvény Nemzeti Hitvallásának megjelölt mondatai, az Alaptörvény R) cikk (1)–(3) bekezdései, T) cikke, XXX. cikke, 25. cikke, 26. cikke, továbbá a 28. cikke.
- [22] Az Abtv. 52. §-a kifejezetten rögzíti a határozott kérelem követelményét, amelynek részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is [52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]: „Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség.” [34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]] Az indítvány e követelményt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése vonatkozásában részben teljesíti. Az Alaptörvény II. cikkével, VI. cikkével, XIII. cikkével, XV. cikk (1) és (2) bekezdéseivel, a XXIV. cikkével, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésében az indítvány nem tartalmaz releváns, alkotmányjogilag értékelhető indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói ítéletek, valamint a támadott jogszabályok miért lennének ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [23] Az Alaptörvény II. cikke kapcsán előadottak nem állnak összefüggésben az érintett alapjoggal. Hasonlóan az Alaptörvény VI. cikke által garantált személyes adatok védelméhez való jog sérelme sem merülhet fel az előadottak kapcsán, mivel egy dologra vonatkozó elidegenítési és terhelési tilalom nem tekinthető egy természetes személy személyes adatának. Az Alaptörvény XV. cikke vonatkozásában az indítványozó törvényességi kifogásokat adott elő, az előadottak önmagukban nem vetik fel a bírói ítéletek alaptörvény-ellenességét, alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésre vonatkozó indokolást nem tartalmaz. Az Alkotmánybíróság a jogorvoslathoz való jog sérelmének állításával összefüggésben megjegyzi, hogy a bírói út jelen ügyben eleve jogorvoslati funkciót tölt be és az indítvány nem fejtette ki, hogy a támadott szabályozás miért ütközik az Alaptörvénybe. Az Alkotmánybíróság utal korábbi – a régi Pp. támadott rendelkezésével összefüggő – határozatára, miszerint

„[ö]nmagában az a körülmény, hogy a jogalkotó bizonyos esetekben kizárja a fellebbezés lehetőségét nem eredményezi a jogorvoslathoz való jog alkotmányosértő korlátozását.” {3084/2018. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [33]}

- [24] 5. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel nem konjunktív, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {vö. pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [25] Az indítványozó lényegében a kereseti kérelmében, valamint a felülvizsgálati kérelemben előadott kifogásokra hivatkozik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben (vö. alperes képviseleti joga, tárgyalás kitűzése, a felülvizsgálati kérelemben előterjesztett kifogások Kúria által történő figyelmen kívül hagyása). Az indítványozó valójában nem az alapul fekvő jogszabályokat tartja alaptörvény-ellenesnek, hanem azok bírósági jogértelmezését támadja, érvelése pedig a bírósági ítélet és a hatósági határozat tartalmi kritikáját foglalja magában, hasonlóan az indítványozónak a 3226/2017. (IX. 25.) AB végzésével visszautasított alkotmányjogi panaszához.
- [26] Tartalma szerint így az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz valójában a bírósági ítéletek felülbírálatára irányult. Az Alkotmánybíróság jogköre az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében arra terjed ki, hogy kiküszöbölje a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata, hogy a bírói döntés iránya, illetve a bírósági eljárás felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ából következően nem általános felülbírálati fórum. Az alapügyben eljáró bíróságok által – indítványozó álláspontja szerint – elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére {vö. 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]}.
- [27] Ennél fogva az indítvány nem vetette fel a bírói döntéseket érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kéte lyét, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségűként értékelhető kérdést. Az alkotmányjogi panaszokban foglalt érvek alapján ezért nem állapítható meg, hogy az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak. Az alkotmányjogi panasz nem tett eleget a befogadhatóság Abtv.-ben előírt feltételének.
- [28] 6. Az Alkotmánybíróság a kifejtettek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány sem a támadott jogszabályi rendelkezésekkel, sem a sérelmezett ítéletekkel kapcsolatban nem teljesítette az Abtv. fent megjelölt befogadhatósági feltételeit. Ekként az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata értelmében az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2022. március 8.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Márki Zoltán
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3986/2021.

